

1 **Besluit**

datum besluit

8 juni 2009

kenmerk

Wm 045/07

datum verzenden

2 **Aanvrager**

naam aanvrager

5.1.2e

adres

Sint Annaweg 54, 5321 NN Hedel

3 **Vergunning**

betreft aanvraag om vergunning tot

Een nieuwe, de gehele inrichting omvattende, vergunning
in verband met de uitbreiding/wijziging van de inrichting,
voor welke reeds vergunning werd verleend
(artikel 8.4, lid 1 van de Wet milieubeheer).

datum aanvraag

27 juli 2007 met aanvulling op 28 augustus 2008 en 27
april 2009

adres van de inrichting

Sint Annaweg 54 in Hedel

kadastraal

gemeente Hedel

sectie L

nummer (s) 875 en 876

4 **Ontvankelijkheid**

De verzoeker is verzocht om aanvullende gegevens te overleggen, teneinde te komen tot een ontvankelijke aanvraag. Hieraan is op 28 augustus 2008 gehoor gegeven door het overleggen van de gevraagde aanvullende gegevens. Deze aanvullende gegevens zijn opgenomen in een begeleidend schrijven, gewijzigd aanvraagformulier, gewijzigde en aanvullende bijlagen en een aangepaste plattegrond- en situatietekening. De aanvullingen maken eveneens deel uit van de aanvraag. De op 27 juli 2007 ingediende aanvraag voldoet met de ingediende aanvullingen aan de in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer gestelde eisen. Naar onze mening maken de overgelegde gegevens het mogelijk te beoordelen of de gevraagde vergunning kan worden verleend.

Op 27 april 2009 zijn door verzoeker, naar aanleiding van ingebrachte zienswijzen, aanvullende gegevens ingediend. Deze aanvullende gegevens maken eveneens onderdeel uit van de aanvraag. Bij de overwegingen omtrent de ingebrachte zienswijzen zullen deze aanvullende gegevens overwogen worden.

5 **Proceduure**

De voorbereiding van de beschikking op de aanvraag heeft plaatsgevonden overeenkomstig het bepaalde in de afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer. De ontwerpbeschikking heeft ter inzage gelopen van donderdag 13 november 2008 tot en met woensdag 24 december 2008. Gedurende deze termijn konden door een ieder schriftelijk en gemotiveerd zienswijzen kenbaar worden gemaakt over het voornemen om vergunning te verlenen.

BerM-118

Bezoekadres
Kerkstraat 45
Kerkdriel

Postadres
Postbus 10000
5330 GA Kerkdriel

Tel 041 8638888
Fax 041 8638800
E-mail info@Maasdriel.nl

Banknr. 28.50.81.89.928

6 Ingekomen bedenkingen

Binnen de voorgeschreven termijn zijn zienswijzen ingediend:

- a. namens aanvrager door Van Westreenen B.V., 5.1.2e Anthonie Fokkerstraat 1a, 3772 MP Barneveld (ingekomen per post op 17 december 2008).
- b. namens De Groot International B.V., door Geelkerken & Linskens Advocaten 5.1.2e Noordeinde 2a, 2311 CD Leiden (ingekomen per post op 22 december 2008).

De ingebrachte bedenkingen van aanvrager luiden – samengevat – als volgt:

- 1 In voorschrift 3.1.4 van de ontwerpbeschikking is opgenomen dat verlies van drinkwater moet worden voorkomen door middel van schotels onder de drinknippels. Binnen de inrichting zijn de drinkwaterleidingen echter voorzien van lek vrij nippels, mede ter voorkoming van het schoon blijven van de omgeving van de drinkwaterleidingen. Aanvrager geeft aan dat het doel van voorschrift 3.1.4 is het voorkomen van verlies van drinkwater en verzoekt het middelvoorschrift 3.1.4 te wijzigen in een doelvoorschrift, zodat ook andere alternatieven mogelijk zijn die het zelfde doel bereiken.
- 2 In voorschrift 14.1.7 is opgenomen dat de stallen pas in gebruik genomen mogen worden ten behoeve van het houden van vleeskuikens, nadat de uitvoering van het totale systeem van watergordijn / nevelgordijn door het bevoegd gezag is goed gekeurd en goed bevonden. Aanvrager geeft aan dat de bestaande, en in gebruik zijnde, stallen hiermee niet meer gebruikt zouden kunnen worden, tot het moment dat de nieuw te realiseren stal door het bevoegd gezag is gekeurd en goed bevonden. Aanvrager verzoekt in verband met bestaande rechten voor zijn stof dit voorschrift zodanig aan te passen dat de bestaande stallen in gebruik kunnen blijven en de nieuwe stal pas in gebruik mag worden genomen als het watergordijn / nevelgordijn van alle stallen door het bevoegd gezag is goed gekeurd en goed bevonden.

Overwegingen ten aanzien van de bedenkingen van aanvrager:

- Ad 1 In hoofdstuk 8 van het aanvraagformulier is in de paragraaf 'Waterverbruik' opgenomen dat om waterverspilling te voorkomen schoteltjes onder de drinknippels worden geplaatst. Voorschrift 3.1.4 van de ontwerpbeschikking sluit daarmee aan op de aanvraag. In zoverre is de bedenking dan ook ongegrond. Echter, in voorschrift 1.2.1 van de ontwerpbeschikking is een registratieverplichting opgenomen over het jaarlijkse waterverbruik. Gezien de hoeveelheid water die jaarlijks gebruikt wordt binnen de inrichting is waterbesparing een aandachtspunt. In de vergunningaanvraag en vervolgens in de ingebrachte zienswijze is voldoende beschreven op welke wijze het bedrijf streeft naar vermindering van het waterverbruik. Wij zijn van mening dat het bedrijf zich voldoende inspanst om het waterverbruik te verminderen. In hoofdstuk 13 zijn bovendien voldoende doelvoorschriften opgenomen ten aanzien van de uitvoering van het drinkstelsel, waaronder een lek vrije uitvoering. Het in de ontwerpbeschikking opgenomen voorschrift 3.1.4 zal om deze reden niet meer opgenomen worden in de beschikking.
- Ad 2 De bedenking is gegrond. Met de aanvullende gegevens van 27 april 2009 zijn de watergordijnen / nevelgordijnen voor stallen echter komen te vervallen. Om deze reden zullen de voorschriften 14.1.1 en 14.1.3 van de ontwerpbeschikking niet meer worden opgenomen in de beschikking. Om te waarborgen dat het watergordijn / nevelgordijn in de stal J wordt aangebracht is voorschrift 14.1.7 van de ontwerpbeschikking (voorschrift 14.1.5 beschikking) zodanig aangepast dat de nieuw te realiseren stal J pas in gebruik genomen mag worden nadat de uitvoering van het totale systeem van watergordijn / nevelgordijn van stal D door het bevoegd gezag is goed gekeurd en goed bevonden.

De ingebrachte bedenkingen van De Groot International B.V. luiden – samengevat – als volgt:

- 1 Appellant is van mening dat het kantoorgedeelte van de inrichting aan de Drielsweg 23 te Hedel moet worden aangemerkt als een geurgevoelig object in de zin van de Wet geurhinder en veehouderij (hierna Wgv). Hierdoor had volgens appellant de gevraagde vergunning geweigerd moeten worden omdat de geumom van 8,0 odour units per kubieke meter lucht ter plaatse van het betreffende kantoor wordt

overschreden.

- 2 Appellant is van mening dat op grond van artikel 8.8, lid 1 onder c van de Wet milieubeheer de door De Groot International B.V. in 2007 ingediende aanvraag om vrijstelling ex artikel 19, lid 1 van de Wro betrokken moet worden. In deze aanvraag is volgens appellant eveneens sprake van geurgevoelige objecten waarmee rekening gehouden had moeten worden.

Overwegingen ten aanzien van de bedenkingen van De Groot International B.V.:

- Ad 1 Beoordeling ter plaatse van de inrichting aan de Drielseweg 23 te Hedel heeft uitgewozen dat in het bedrijfsgebouw welke het dichtst gelegen is bij de inrichting gedurende de dag een of meerdere mensen verblijven. Dit geldt zowel voor het kantoor als voor de bedrijfsruimte. Het bedrijfsgebouw voldoet ons inziens aan de definitie van een geurgevoelig object als bedoeld in de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Het bedrijfsgebouw had dan ook in de ontwerpbeschikking bij de beoordeling van het aspect geur als gevolg van de onderhavige inrichting aan de Sint Annaweg 54 te Hedel betrokken moeten worden of al dan niet aan de in de Wgv gestelde maximale geurbelasting wordt voldaan. In zoverre is deze bedenking dan ook gegrond.

Echter, ook aanvrager is van mening dat het bedrijfspand van De Groot International B.V. aan de Drielseweg 23 te Hedel bij de beoordeling van het aspect geur betrokken had moeten worden. Door aanvrager zijn om deze reden op 27 april 2009 aanvullende gegevens ingediend. Deze aanvullende gegevens hebben betrekking het voorzien van de stallen J en C van een stofkap. Het watergordijn / nevelgordijn op deze stallen komt hiermee te vervallen. Bij de aanvullende gegevens van 27 april 2009 is als bijlage een "geurberekening middels V-Stacks Vergunning" gevoegd. Uit de berekende geurbelasting middels het programma/verspreidingsmodel V-Stacks Vergunning blijkt dat de hoogste geurbelasting ter plaatse van het dichtstbijgelegen bedrijfsgebouw aan de Drielseweg 23 (welke geurgevoelig object moete worden beoordeeld) maximaal 6,78 ouE/m³ bedraagt, oftewel lager dan de norm van 8,00 ouE/m³. De geurbelasting op overige geurgevoelige objecten gelegen buiten de bebouwde kom bedragen 6,05 ouE/m³ (Sassertweg 12), 2,91 ouE/m³ (Drielseweg 21) en 2,76 ouE/m³ (Drielseweg 19), oftewel ook lager dan de norm van 8,00 ouE/m³. Met de aanvullende gegevens, die onderdeel uitmaken van de onderhavige aanvraag wordt dan ook voldaan aan de geurnorm zoals opgenomen in de Wgv.

Ook op de emissie van fijn stof heeft het aanbrengen van de stofkappen een positief effect. De overwegingen in het hoofdstuk "Wet geurhinder en veehouderij" en het hoofdstuk "Wet luchtkwaliteit" zijn op basis van de ingediende aanvullende gegevens overeenkomstig het bovengenoemde overeenkomstig gewijzigd.

Met de op 27 april 2009 door aanvrager ingediende aanvullende gegevens kan geconcludeerd worden dat de bedenking gegrond is, maar met de aanvullingen hieraan in ruime mate tegemoet wordt gekomen aan de bedenking. De ingediende aanvullende gegevens maken onderdeel uit van de gevraagde vergunning. Er is dan ook geen grond om de gevraagde milieuvergunning te weigeren op grond van de Wgv.

- Ad 2 Op de inrichting is de Wet geurhinder en veehouderij (hierna Wgv) van toepassing. Op grond van artikel 2, eerste lid, van de Wgv wordt bij een beslissing inzake de vergunning voor het oprichten of veranderen van een veehouderij de geurhinder door de geurbelasting vanwege tot veehouderij behorende dierenverblijven betrokken uitsluitend op de wijze als aangegeven bij of krachtens de artikelen 3 tot met 9 van de Wgv. In de Wgv is artikel 8.8, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet milieubeheer niet van overeenkomstige toepassing verklaard. Evenmin is in de Wgv anderszins de mogelijkheid geboden om bij de beoordeling of wordt voldaan aan de bij of krachtens de artikelen 3 tot en met 9 voor vergunningverlening geldende voorwaarden rekening te houden met toekomstige ontwikkelingen in het gebied waarin de inrichting is gelegen. Wij zijn dan ook van oordeel dat het niet mogelijk is om bij die beoordeling met dergelijke ontwikkelingen rekening te houden. Voor dit oordeel verwijzen wij tevens naar hieromtrent relevante uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 4 juli 2007 met zaaknummer 200607225/1. Deze bedenking is dan ook ongegrond.

7 Motivering van de beschikking

Huidige vergunningsituatie

Vergunningplicht

De inrichting valt onder de Wet milieubeheer op grond van categorie 1, 2, 5, 7, 8 en 9 van Bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer.

Vigerende milieuvergunning

Voor het onderhavige bedrijf is op 22 mei 2007 een nieuwe, de gehele inrichting omvattende, vergunning (zogenaamde revisievergunning) ingevolge artikel 8.4 van de Wet milieubeheer verleend voor een vleeskuikenhouderij gelegen aan de Sint Annaweg 54 te Hedel. Gelet op de overwegingen in deze beschikking met betrekking tot de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, is de aangevraagde vergunning niet in zijn geheel verleend. De vergunning is geweigerd voor het houden van 5.900 stuks vleeskuikens in stal C. Nadien zijn geen vergunningen dan wel meldingen meer verleend of geaccepteerd.

Eventueel vervallen zijn van rechten

Op 22 mei 2007 is een revisievergunning verleend ingevolge de Wet milieubeheer voor een vleeskuikenhouderij. Deze milieuvergunning is op 16 augustus 2007 onherroepelijk geworden. Dossieronderzoek heeft uitgewezen dat er geen begin van bewijs is, dat de vergunning op grond van artikel 8.18 eerste lid van de Wet milieubeheer van rechtswege (al dan niet gedeeltelijk) vervallen zou kunnen zijn. Er hoeft daarom geen nader onderzoek plaats te vinden naar het al dan niet vervallen zijn van rechten.

Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer

Op 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer in werking getreden. Dit Besluit is ook wel bekend als "Activiteitenbesluit". In het Activiteitenbesluit zijn voor verschillende activiteiten die binnen inrichtingen plaats kunnen vinden algemene voorschriften opgenomen. Met het Activiteitenbesluit wordt de vergunningplicht op grond van de Wet milieubeheer voor de meeste inrichtingen opgeheven. Alleen zogenaamde gpbv-inrichtingen en inrichtingen die vallen onder een categorie genoemd in bijlage 1 van het Activiteitenbesluit blijven vergunningplichtig op grond van de Wet milieubeheer. De bedrijven waarvoor de vergunningplicht blijft bestaan zijn in het Activiteitenbesluit gedefinieerd als zogenaamde type C-inrichtingen.

De inrichting betreft een zogenaamde gpbv-inrichting (IPPC-inrichting) aangezien de drempelwaarde van 40.000 plaatsen voor pluimvee overschreden wordt. Uit jurisprudentie blijkt namelijk dat onder 'pluimvee' onder andere wordt verstaan: legkippen, slachtkuikens, kalkoenen, eenden en parelhoenders. In onderhavig geval is sprake van 191.200 plaatsen voor vleeskuikens. De inrichting valt daarom onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn. Op een IPPC-(landbouw)inrichting die valt onder de werkingssfeer van de IPPC is het Activiteitenbesluit niet van toepassing. Dit is geregeld in de wijziging van de Wet milieubeheer. Een IPPC-inrichting is dan ook geen type C-inrichting. Desondanks kunnen onderdelen van een IPPC-inrichting wel te maken krijgen met de bepalingen uit het Activiteitenbesluit. Dit is geregeld in artikel 6.7 van hoofdstuk 6 "Overgangs- en slotbepalingen" van het Activiteitenbesluit.

Rechtsgeldig veebestand

Onderstaande tabel bevat een overzicht van het totale aantal vergunde dieren. De afkorting Ou E/sec/dier (geuremissiefactor) staat voor Europese odour units die per seconde per dier worden uitgestoten. Hiermee wordt de stankbelasting van een veehouderij getalsmatig uitgedrukt. De scheikundige formule NH₃ staat voor ammoniak. De ammoniakuitstoot vanuit de stallen c.q. dierenverblijven en de geurbelasting vormen milieuaspecten waarop bij aanvragen om vergunning voor een veehouderij in het bijzonder wordt getoetst.

De dierbenaming en de codering in de kolom "diersoort" komen overeen met de dierbenamingen en de codering uit de Regeling ammoniak en veehouderij (1 mei 2002, Stcrt. 82 en laatstelijk gewijzigd 14 mei 2007, Stcrt. 92).

De omrekeningsfactoren voor Ou E/sec/dier in de derde kolom komen overeen met de omrekeningsfactoren uit de Regeling geurhinder en veehouderij (18 december 2008, Stcrt. 246 en laatstelijk gewijzigd 18 juli 2007, Stcrt. 136).

De vergunning is rechtsgeldig voor het houden van de volgende dieraantallen:

VERGUNDE VEEBEZETTING					
Diersoort + Regeling ammoniak en veehouderij (Stcrt. nr. 92/ 14 mei 2007)	Aantal	Aantal ou E/sec/dier	Totale geuremissie	Aantal NH ₃ -emissie per dier	Totale NH ₃ -emissie
E 5.5 Vleeskuikens, Grondhuisvesting met vloerverwarming en vloerkoeling *	50.600	0,24	12.144	0,045	2.277
E 5.100 Vleeskuikens, Overige huisvestingssystemen	90.000	0,24	21.600	0,080	7.200
Totaal			33.744		9.477

De in bovenstaande tabel met een * aangegeven dieren worden gehouden in een stal die is uitgerust met 'grondhuisvesting met vloerverwarming en vloerkoeling'. Dit emissiearme stalsysteem heeft een zogeheten Groen-Label erkenning, onder nummer BWL 2001.11.

Aangevraagde activiteiten

Naar aanleiding van het voornemen tot wijzigen van de inrichting is op 27 juli 2007 (onder Wm 045/07) een nieuwe, de gehele inrichting omvattende, vergunning ingevolge de Wet milieubeheer voor een vleeskuikenhouderij aangevraagd.

Ten opzichte van de vigerende vergunnings situatie zijn/worden de volgende zaken gewijzigd c.q. uitgebreid:

- Gewijzigde locatie van gebouw B en was-/spoelplaats.
- Het oprichten van een nieuw te bouwen vleeskuikenstal (stal J) met bijbehorende machines en installaties ten behoeve van het houden van maximaal 50.600 stuks vleeskuikens. Deze nieuwe stal J wordt uitgerust met grondhuisvesting met vloerverwarming en vloerkoeling.
- Het uitbreiden van de inrichting met een dieselloletank, voersilo's, drukrioolpomp in pompput, gasheaters en warmtepompen.
- De vleeskuikenstallen C, D en J zullen voorzien worden van een watergordijn/nevelgordijn ter hoogte van de emissiepunten.

De aanvraag is ingediend voor het houden van de volgende veebezetting:

AANGEVRAAGDE VEEBEZETTING					
Diersoort + Regeling ammoniak en veehouderij (Stcrt. nr. 92/ 14 mei 2007)	Aantal	Aantal ou E/sec/dier	Totale geuremissie	Aantal NH ₃ -emissie per dier	Totale NH ₃ -emissie
E 5.5 Vleeskuikens, Grondhuisvesting met vloerverwarming en vloerkoeling *	101.200	0,24	24.288	0,045	4.554
E 5.100 Vleeskuikens, Overige huisvestingssystemen	90.000	0,24	21.600	0,080	7.200
Totaal			45.888		11.754

De in bovenstaande tabel met een * aangegeven dieren worden gehouden in een stal die is uitgerust met 'grondhuisvesting met vloerverwarming en vloerkoeling'. Dit emissiearme stalsysteem heeft een zogeheten Groen-Label erkenning, onder nummer BWL 2001.11.

Overleg over de aanvraag

Naar aanleiding van de op 27 juli 2007 ingediende definitieve aanvraag heeft er op 5 oktober 2007 een overleg plaatsgevonden met de adviseur van verzoeker om milieuvergunning. Op 23 november 2007 is schriftelijk verzocht om aanvullende gegevens in te dienen. Hieraan is op 28 augustus 2008 gehoor gegeven door het overleggen van een begeleidend schrijven, aangepast aanvraagformulier, bijlagen en plattegrond- en situatietekening. De aanvraag is conform hoofdstuk 5 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, zodat de gevolgen, die de inrichting voor het milieu veroorzaakt, voldoende kunnen worden beoordeeld.

Coördinatiebepalingen

Coördinatie Woningwet

In de Wet milieubeheer en de Woningwet zijn bepalingen opgenomen die de afstemming tussen de Wm-vergunning en de bouwvergunning regelen. Voor de wijzigingen die ten grondslag liggen aan de aanvraag om Wm-vergunning is een bouwvergunning noodzakelijk. Het betreft namelijk nog een aan te vragen bouwvergunning voor de nieuwbouw van een vleeskuikenstal (stal J). De coördinatiebepalingen zijn in onderhavige situatie van toepassing.

Coördinatie Wvo

Deze inrichting loost geen water zoals bedoeld in artikel 1 van de Wet verontreiniging oppervlaktewater. De coördinatieregeling conform artikel 8.28 t/m 8.34 en hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer is niet van toepassing.

Aspecten die bij deze beschikking in acht worden genomen

Om te bekijken of de vergunning kan worden verleend, wordt de aanvraag getoetst aan de van toepassing zijnde criteria. Een en ander wordt hieronder nader uitgewerkt.

AFVALSTOFFEN

In de inrichting ontstaan een aantal soorten afvalstoffen. Wij zien geen aanleiding om ten aanzien van het aspect afvalstoffen bijzondere voorschriften aan de vergunning te verbinden, behoudens algemene voorschriften betreffende de behandeling en de opslag van afvalstoffen.

Afval- en emissiepreventie zijn het voorkomen of beperken van het ontstaan van afval en emissies of de milieuschadelijkheid ervan, door reductie aan de bron of door intern hergebruik. Voor de beoordeling van de aanvraag op dit aspect hebben wij gebruik gemaakt van de "Handreiking Wegen naar preventie bij bedrijven" (InfoMil, 2005) en bijbehorend "Werkboek Wegen naar preventie bij bedrijven" (InfoMil, 2006). Met de komst van deze publicaties zijn de Leidraad Afval- en emissiepreventie in de milieuvergunning (InfoMil, 1996) en de Handreiking Afvalscheiding bij vergunningplichtige bedrijven (InfoMil, 2001) komen te vervallen. In de handreiking is aangegeven dat afvalpreventie relevant is bij bedrijven waarbij de hoeveelheid gevaarlijk afval (volgens de Eural) boven de 2,5 ton per jaar ligt of de hoeveelheid bedrijfsafval boven de 25 ton per jaar ligt. Voor een bedrijf als deze is er - gezien de bedrijfsvoering en hetgeen is aangegeven in de aanvraag - geen relevantie voor afvalpreventie.

Om inzicht te houden in de aard, omvang, samenstelling en oorsprong van afvalstoffen is in de vergunning een voorschrift opgenomen ten behoeve van het meten en registreren van de vrijkomende afvalstoffen.

In de aanvraag is aangegeven welke afvalstoffen gescheiden worden gehouden en gescheiden worden afgevoerd. Toetsing van deze informatie aan de hiervoor genoemde scheidingsregels heeft opgeleverd dat

verdergaande scheiding redelijkerwijs niet kan worden gevraagd. Bij het opstellen van de voorschriften hebben wij hiermee rekening gehouden.

Op 1 mei 2002 is in Nederland de Regeling Europese Afvalstoffenlijst (Eural) in werking getreden. Eural is een samenvoeging van de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen en de Europese afvalstoffencatalogus. Eural stelt een lijst vast van afvalstoffen en geeft een systematiek voor het beoordelen of afvalstoffen moeten worden aangemerkt als gevaarlijk- of bedrijfsafval. De Eural regeling vervangt het Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen (Baga), de Regeling aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen (Raga) en de Regeling aanvulling aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen (Raaga). De in de inrichting vrijkomende afvalstoffen zijn getoetst aan de Eural. In deze beschikking zijn voorschriften opgenomen betreffende de behandeling, opslag en scheiding van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen.

Op grond van artikel 11e van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen (Bssa) dient het bevoegde gezag aan alle verleende vergunningen als gevolg van de Wet milieubeheer voorschriften voor de opslagduur van afvalstoffen binnen een inrichting te verbinden. Deze termijn bedraagt in principe ten hoogste één jaar. Uitzondering wordt echter gemaakt voor afvalstoffen welke nog een nuttige toepassing hebben. De opslagduur voor deze afvalstoffen mag binnen een inrichting op basis van het voornoemde artikel ten hoogste drie jaar duren. Door onderhavige procedure geven wij gevolg aan de bepalingen van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen en worden, voor zover dit nog niet van toepassing is, de voornoemde termijnen voor de opslag van afvalstoffen aan de vergunning als gevolg van de Wet milieubeheer verbonden. Voor de afvalstoffen die binnen de inrichting ontstaan en niet voor hergebruik geschikt zijn, geldt dat dit maximaal een jaar binnen de inrichting mogen worden opgeslagen. Voor de afvalstoffen met het uiteindelijke doel om een zo groot mogelijk deel hiervan voor hergebruik geschikt te maken geldt dat de maximale verblijftijd binnen de inrichting drie jaar bedraagt.

AFVALWATER

Algemeen

In hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit en in de bijbehorende Regeling zijn voorschriften gesteld ten aanzien van het lozen van grondwater bij bodemsanering en proefbronnering, grondwater bij ontwatering, hemelwater niet afkomstig van een bodembeschermende voorziening, huishoudelijk afvalwater en koelwater. De inrichting betreft een IPPC-inrichting en het Activiteitenbesluit is dan ook niet van toepassing.

Ten opzichte van de reeds vergunde situatie wijzigt de lozings situatie binnen de inrichting enigszins. Op de plattegrondtekening welke deel uit maakt van de aanvraag om revisie vergunning is het rioleringsverloop weergegeven. In de inrichting komen de volgende bedrijfsafvalwaterstromen vrij:

- niet-verontreinigd hemelwater van daken en buitenterrein;
- huishoudelijk afvalwater afkomstig van de bedrijfswoning, hygiënecuis, toilet en overige sanitaire voorzieningen;
- bedrijfsafvalwater afkomstig van het schoonmaken van de bedrijfsruimten;
- bedrijfsafvalwater afkomstig van het reinigen van de laadruimten van vervoerswagens.

Door het in werking treden van de Wet houdende wijziging van de Wet milieubeheer en de Wet vorontreiniging oppervlaktewateren (Staatsblad 1994, 798; de zogenaamde Wet afvalwater) is per 1 maart 1998 de gemeentelijke lozingsverordening vervallen en wordt het lozen van afvalwater op de riolering geregeld op grond van de Wet milieubeheer.

Bij het opstellen van de vergunning is rekening gehouden met de Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer. Voor het brengen van bedrijfsafvalwater in het openbare riool moeten daarom voorschriften worden gesteld ter bescherming van het openbare riool. Uit de onderhavige aanvraag om milieuvergunning blijkt dat er vanuit de inrichting bedrijfsafvalwater op de gemeentelijke riolering geloosd wordt. In deze beschikking zijn meer specifiek voorschriften opgenomen voor het lozen van bedrijfsafvalwater afkomstig van het schoonmaken van bedrijfsruimten op de gemeentelijke riolering.

Kadaverplaats/spuitplaats

Op grond van de Regeling inzake hygiënevoorschriften besmettelijke dierziekten 2000 (Stcrt. 2000, 247) is door het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij gesteld dat veetransporten en kadaveraanbiedingsvoorzieningen direct na of het lossen dan wel het ophalen van kadavers dienen te worden gereinigd en ontsmet. Het hierbij vrijkomende afvalwater mag niet worden geloosd in de bodem en/of het oppervlaktewater. Het afvalwater is verontreinigd met ontsmettingsmiddel en/of mestresten. Om die reden zijn uit milieuhygiënisch oogpunt eisen gesteld aan de inrichting voor wat betreft de kadaverplaats en spuitplaats. In de vergunning zijn hieromtrent voorschriften gesteld.

Reinigingswater stallen

Het bedrijfsafvalwater (schrob- en spoelwater van de stallen) wordt geloosd op de opvangputten voor spoelwater. Tijdens het reinigen van de stallen komt een afvalwaterstroom vrij. Het (reinigings-) afvalwater wordt direct opgevangen in de opvangputten voor spoelwater. Dit mesthoudend afvalwater kan vervolgens verspreid worden over de landbouwgronden conform het Besluit gebruik dierlijke meststoffen 1998.

BESLUIT OZONLAAGAFBREKENDE STOFFEN Wms 2003

In het Besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten 1995 (CFK-Besluit) werden eisen gesteld aan de toepassing van stoffen die leiden tot een aantasting van de ozonlaag. In het besluit werden ook voorschriften gesteld aan het gebruik van CFK's, HCFK's en HFK's. Het CFK-Besluit is vervangen door het Besluit ozonlaagafbrekende stoffen Wms 2003 dat op 22 september 2003 in werking is getreden. De voorschriften met betrekking tot HFK's zijn echter in een apart besluit opgenomen, namelijk het Besluit broeikasgassen Wms 2003 (dat op dezelfde datum in werking is getreden).

Om te bepalen welk besluit van toepassing is dient te worden bepaald of sprake is van een CFK, HCFK of een HFK.

Op CFK's en HCFK's is het Besluit ozonlaagafbrekende stoffen Wms 2003 van toepassing.

Op HFK's is het Besluit broeikasgassen Wms 2003 van toepassing.

In beide besluiten wordt verwezen naar de Regeling lekdichtheidsvoorschriften koelinstallaties in de gebruiksfase 2006 (hierna: RLK 2006).

Aangezien het minimaliseren van de uitstoot van stoffen die de ozonlaag aantasten reeds in deze besluiten en in de RLK 2006 is geregeld zijn hieromtrent geen voorschriften opgenomen in deze beschikking.

BODEM

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming

Voor de beoordeling van bodembedreigende activiteiten wordt de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) als het primaire toetsingskader gehanteerd. Bij de toetsing van de activiteiten aan de NRB is het van belang welke activiteiten als potentieel bodembodreigend moeten worden beschouwd. Daarbij is als uitgangspunt genomen (verwoord in het nationale bodembesleid) dat er bij bedrijfsmatige bodembedreigende activiteiten door het aanleggen van voorzieningen en het treffen van maatregelen een verwaarloosbaar risico moet worden behaald.

Bodemverontreiniging kan worden veroorzaakt door onzorgvuldig handelen met op- en overslag van voor de bodem schadelijke stoffen. Uit de beoordelingssystematiek zoals deze is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) blijkt dat binnen de inrichting een aanvaardbaar risico op bodemverontreiniging bestaat indien de juiste vloeistofkerende voorzieningen worden toegepast.

Het gevaar voor bodemverontreiniging kan in voldoende mate worden beperkt door het voorschrijven van vloeistofkerende voorzieningen op plaatsen waar voor de bodem schadelijke stoffen worden opgeslagen en gebruikt. Uit de aanvraag blijkt dat er een hoeveelheid bodembedreigende vloeistoffen (dieselolie, afgewerkte olie en reinigings- en ontsmettingsmiddelen in emballage) binnen de inrichting wordt opgeslagen en gebruikt ten behoeve van het reguliere onderhoud aan installaties, machines en het productieproces. Ook is er binnen de inrichting een afleverplaats voor motorbrandstoffen voor landbouwvoertuigen aanwezig. Bodembeschermende maatregelen moeten voldoen aan bodemrisico-categorie A zoals gedefinieerd in de NRB.

In de voorschriften is opgenomen dat ter plaatse van de was-/spoelplaats, tankplaats, gebouw B tot en met gebouw G en gebouw J volstaan kan worden met een vloeistofkerende voorziening. Om een verwaarloosbaar risico te behalen dienen voorts aanvullende beheersmaatregelen getroffen te worden in de vorm van geregeld toezicht en doelmatige opruiming bij morsingen en lekkages.

Nul- en eindsituatiebodemonderzoek

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Op grond van de NRB zijn de in onderhavige aanvraag genoemde activiteiten in combinatie met de hierbij benodigde bodembedreigende (vloeistof)stoffen bodembedreigende activiteiten.

Op grond van de NRB zou daarom in de vergunning een verplichting tot een nulsituatie-onderzoek moeten worden opgenomen.

Voor een (intensief) veehouderijbedrijf met reguliere activiteiten heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 21 januari 1997 in een uitspraak (E03.95.0821) aangegeven dat, indien toereikende gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem zijn voorgeschreven in een vergunning, zij ervan uitgaat dat er bij naleving van die voorschriften de kwaliteit van de bodem en het grondwater niet in relevante mate nadelig zal worden beïnvloed. Een nulsituatie-onderzoek acht zij in dat geval niet noodzakelijk. Dit standpunt heeft zij herhaald in haar uitspraak van 15 januari 1998 (E03.96.0162) en 8 juni 2005 (200409871/1).

De aangevraagde activiteiten kunnen worden gezien als regulier voor de agrarische bedrijfstak. In de vergunning zijn toereikende gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem voorgeschreven. In afwijking van de NRB achten wij het, voor deze inrichting, gelet op de genoemde uitspraken, daarom niet noodzakelijk om een nulsituatie-onderzoek te verlangen.

ENERGIEBEHEER

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag is rekening gehouden met het aspect zuinig omgaan met energie. Bij de vergunningaanvraag zijn gegevens toegevoegd met betrekking tot het geschatte energieverbruik. De inrichting behoort niet tot een brancheorganisatie waarmee een Meerjarenafspraken energie-efficiency is afgesloten.

Het jaarlijkse energieverbruik is volgens de aanvraag 175.000 kWh elektriciteit en 143 m³ propaangas. In de milieuvergunning is een registratieverplichting opgenomen over het jaarlijkse energieverbruik om de vergunninghouder bewust om te laten gaan met energie en voor het bevoegde gezag om inzicht in het verbruik te behouden.

Aan de hand van de registratie kan de inrichtinghouder éénmalig verzocht worden tot het uitvoeren van een onderzoek tot energiebesparing. Dit onderzoek zal verlangd worden indien het energieverbruik meer is dan 75.000 m³ aardgasequivalenten en 200.000 kWh elektriciteit per jaar. Deze grenswaarden zijn overgenomen uit het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer. Vooralnog wordt een overschrijding van deze grenswaarden niet voorzien.

EXTERNE VEILIGHEID

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag is rekening gehouden met het aspect externe veiligheid.

Een belangrijk besluit op het gebied van externe veiligheid is het Besluit Risico's Zware Ongevallen (BRZO). In het BRZO zijn criteria opgenomen om vast te stellen of een bedrijf een Extern Veiligheidsrapport (EVR) op moet stellen. Het Besluit Risico's Zware Ongevallen is niet van toepassing op de inrichting.

Op 27 oktober 2004 is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) in werking getreden. Op grond van artikel 2 lid 1 van het Besluit externe veiligheid inrichtingen, valt de inrichting niet onder de werkingssfeer van dit besluit.

In de inrichting wordt in diverse ruimten een hoeveelheid aan gevaarlijke stoffen (vooral afgewerkte olie en reinigings- en ontsmettingsmiddelen) in een lekbak opgeslagen. Voorzieningen als genoemd in de PGS 15 "Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen" achten wij (gelet op de gevraagde hoeveelheden) hiervoor niet noodzakelijk, aangezien de ondergrenzen voor de (vloeistof)stoffen genoemd in de werkingssfeer van de PGS 15 "Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen" niet overschreden worden.

In de inrichting zijn drie bovengrondse tanks ten behoeve van de opslag van maximaal 2.200 liter (1 stuk) en 1.000 liter (2 stuks) dieselolie aanwezig. Bij het opstellen van de vergunning is daarom rekening gehouden met de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen PGS 30 "Vloeibare aardolieproducten; Buitenslag in kleine installaties". Ter bestrijding van een beginnende brand zijn binnen de inrichting onvoldoende brandblusmiddelen aanwezig. Op de plattegrondtekening behorende bij de aanvraag om revisievergunning is de locatie van de brandblusmiddelen aangegeven. Hieruit blijkt dat in de werktuigenberging (gebouw B) geen draagbare blusmiddelen zijn aangegeven, terwijl hier wel opslag plaatsvindt van brandgevaarlijke stoffen. Teneinde een begin van brand doeltreffend te kunnen bestrijden is in de voorschriften opgenomen dat in ieder bedrijfsgebouw ten minste één mobiele brandblusser aanwezig moet zijn.

Het risico voor overige ongevallen die nadelige gevolgen kunnen veroorzaken voor het milieu kan in voldoende mate worden beperkt door het stellen van voorschriften.

GELUID

Algemeen

Geluidsemisatie kan worden veroorzaakt door transportbewegingen, door activiteiten op het buitenterrein, door activiteiten (zoals voeren van vee) binnen de gebouwen van de inrichting en door installaties (ventilatoren en emissiepunten) buiten deze bebouwing.

Er vindt in de aangevraagde situatie geen verandering in het soort geluidsbronnen plaats ten opzichte van de reeds vergunde situatie. De geluidshinder door transportbewegingen wordt zoveel mogelijk beperkt door ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk aan- en afvoerbewegingen plaatsvinden in de dagperiode. Er zullen een aantal keer per jaar aan- en afvoerbewegingen in de nachtperiode plaatsvinden. Dit betreffen representatieve bedrijfsactiviteiten die maximaal 12 keer per jaar voorkomen in de nachtperiode en daarmee als incidenteel kunnen worden beschouwd.

Voor de activiteiten binnen de inrichting kunnen de volgende geluidsbronnen worden onderscheiden: ventilatoren/uitlaten, aan- en afvoer van kuikens, afvoer mest, lossen bulkvoer/vullen voersilo's, vullen propaantank en dieselolietanks, bevoorrading middelen, afvoer kadavers, aanvoer strooisel, afvoer spoelwater, werkzaamheden met hogedrukreiniger, testen noodstroomaggregaat en transportbewegingen van shovel, personenauto's, bestelauto's en vrachtwagens.

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en de maximale geluidsniveaus werden voorheen getoetst aan de grenswaarden in de Circulaire Industrielawaai uit 1979. Deze circulaire is in 1998 vervangen door de "Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening 1998" d.d. 21 oktober 1998. In voornoemde handreiking is in paragraaf 1.5 een overgangssituatie beschreven, namelijk: "Zolang een gemeente nog geen beleid voor industrielawaai heeft vastgesteld, kan er nog niet van de hoofdstukken 2 en 3 inzake de gemeentelijke nota industrielawaai en de grenswaarden gebruik worden gemaakt. Wat betreft de grenswaarden voor de geluidnominering bij vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer moet dan nog gebruik worden gemaakt van de normstelsystematiek zoals die in de Circulaire Industrielawaai is opgenomen". Deze systematiek is nu geactualiseerd opgenomen in hoofdstuk 4 van de voornoemde handreiking. Ten tijde van het nemen van deze beschikking is nog geen gemeentelijk beleid voor industrielawaai vastgesteld. Om deze reden toetsen wij het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau vanwege de inrichting aan de normstelling in hoofdstuk 4 van de Handreiking.

Normstelling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$)

In de revisievergunning verleend d.d. 22 mei 2007 zijn geluidsvoorschriften opgenomen. Bij het opstellen van onderhavige beschikking is hier rekening mee gehouden. In de omgeving van de inrichting hebben namelijk geen ontwikkelingen plaatsgevonden die aantekening geven deze geluidsnormen te herzien.

Met inachtneming van het karakter van de omgeving bedragen de richtwaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$) veroorzaakt door geluidsbronnen binnen de inrichting:

50 dB(A) tussen 07.00 en 19.00 uur (dagperiode);

45 dB(A) tussen 19.00 en 23.00 uur (avondperiode);

40 dB(A) tussen 23.00 en 07.00 uur (nachtperiode).

Deze richtwaarden komen overeen met het gestelde in de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening 1998.

De richtwaarden gelden op de gevels van woningen van derden en – voor zover binnen een afstand van 50 meter van de inrichting geen geluidsgevoelige bestemmingen zijn gelegen op enig punt op een afstand van 50 meter van de inrichting.

Gelet op de aard en bedrijfsduur van de geluidsrelevante activiteiten binnen de inrichting kan redelijkerwijs worden voldaan aan de te stellen geluidsgrenswaarden.

Normstelling maximale geluidsniveaus (L_{Amax})

In de revisievergunning verleend d.d. 22 mei 2007 zijn maximale geluidsniveaus opgenomen. Bij het opstellen van onderhavige beschikking is hier rekening mee gehouden.

Voor het maximale geluidsniveau (L_{Amax}) veroorzaakt door geluidsbronnen binnen de inrichting worden de volgende grenswaarden aangehouden.

70 dB(A) tussen 07.00 en 19.00 uur (dagperiode);

65 dB(A) tussen 19.00 en 23.00 uur (avondperiode);

60 dB(A) tussen 23.00 en 07.00 uur (nachtperiode).

Deze grenswaarden komen overeen met het gestelde in de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening 1998.

De grenswaarden gelden op de gevels van woningen van derden en – voor zover binnen een afstand van 50 meter van de inrichting geen geluidsgevoelige bestemmingen zijn gelegen – op enig punt op een afstand van 50 meter van de inrichting.

Blijkens de in de aanvraag vermelde werktijden en de periode waarin transportbewegingen plaatsvinden kan redelijkerwijs aan deze grenswaarden worden voldaan.

Indirecte hinder

Onder indirecte hinder wordt verstaan hinder die niet rechtstreeks voortvloeit uit de inrichting maar wel kan worden toegeschreven aan de aanwezigheid van de inrichting. Als gevolg van transportbewegingen van en naar de inrichting kunnen omwonenden mogelijk geluidsoverlast ondervinden. Verkeersbewegingen op de openbare weg, voor zover aanwijsbaar aan de inrichting, blijven bij de beoordeling van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau op het terrein van de inrichting zelf buiten beschouwing. Indirecte hinder tengevolge van transportbewegingen dient te worden getoetst aan de door het Ministerie van VROM uitgegeven circulaire "Geluidshinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer" d.d. 29-02-1996.

De streefwaarden voor het equivalente geluidsniveau (L_{Aeq}) veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting gelden ter plaatse van woningen van derden en andere geluidgevoelige bestemmingen.

Gelet op de ligging van woningen van derden zijn de transportbewegingen al in het heersende verkeersbeeld opgenomen en kan toetsing aan de circulaire achterwege blijven.

Conclusies

Naaat de genoemde grenswaarden zijn ter voorkoming van geluidhinder naar de omgeving voorschriften aan deze beschikking verbonden strekkende tot het opleggen van beperkingen in het uitvoeren van werkzaamheden gedurende bepaalde dagen en tijden, alsmede de wijze van handelen binnen de inrichting.

Op basis van het voorgaande kan worden gesteld dat de geluidbelasting vanwege de inrichting aanvaardbaar is. De geluidemissie is zodanig dat eveneens voldaan wordt aan het begrip "Beste Beschikbare Technieken" oftewel BBT van de Wet milieubeheer. Geluidhinder kan in voldoende mate worden voorkomen of beperkt door het stellen van voorschriften.

Op basis van de ligging van de inrichting, de plaatsvindende activiteiten, en de tijdstippen hiervan, en uitgaande van een "normale" bedrijfsvoering, kunnen - op grond van artikel 8.12 en 8.13 van de Wet milieubeheer - voldoende voorschriften (met geluidsnormen) worden gesteld, op grond waarvan geluidhinder tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt.

GEUR EN AMMONIAK

Wet geurhinder en veehouderij

Vanaf 1 januari 2007 vormt de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) het toetsingskader voor de milieuvergunning als het gaat om geurhinder vanuit dierenverblijven van veehouderijen. Het tijdstip van inwerkingtreding van de Wgv is vastgesteld bij koninklijk besluit.

De Wgv geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen de ligging van geurgevoelige objecten binnen of buiten de bebouwde kom én binnen of buiten concentratiegebieden. De geurbelasting van een inrichting is o.a. afhankelijk van het aantal en soort dieren dat binnen de inrichting aanwezig is. De Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv) is gepubliceerd op 18 december 2006 en laatstelijk gewijzigd op 18 juli 2007. In de Rgv is per diercategorie een geuremissiefactor vastgesteld. De geurbelasting dient te worden berekend met het hiervoor ontworpen programma/verspreidingsmodel V-Stacks Vergunning. Voor diercategorieën waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld, gelden minimaal aan te houden afstanden.

Bij gemeentelijke verordening kunnen gemeenten afwijken van de wettelijke normen. De gemeente Maasdrift heeft tot op heden geen gemeentelijke verordening vastgesteld.

De geurgevoelige objecten in de directe omgeving van de inrichting zijn gelegen buiten een concentratiegebied. De inrichting is daarom niet gelegen in een reconstructiegebied. Gezien de ligging in een landelijke omgeving/buitengebied en nabij de Rijksweg A2 is voor de geurgevoelige objecten alleen gebruik gemaakt van de norm die geldt voor buiten de bebouwde kom.

In artikel 3, lid 1 onder d van de Wgv is bepaald dat een vergunning voor een veehouderij wordt geweigerd indien de geurbelasting van die veehouderij op een geurgevoelig object, gelegen buiten een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom meer bedraagt dan 8,0 odour units per kubieke meter lucht.

Bij de aanvraag om milieuvergunning is als bijlage een "geurberekening middels V-Stacks Vergunning" gevoegd. Het betreft de geurberekening behorende bij de op 27 april 2009 ingediende aanvullende gegevens. Uit de berekende geurbelasting middels het programma/verspreidingsmodel V-Stacks Vergunning blijkt dat de hoogste geurbelasting op het geurgevoelige object gelegen buiten de bebouwde kom (bedrijfsgebouw aan de Orielseweg 23) maximaal 6,78 ouE/m³ bedraagt oftewel lager dan de norm van 8,00 ouE/m³. De geurbelasting op overige geurgevoelige objecten gelegen buiten de bebouwde kom bedragen 6,05 ouE/m³ (Sassortweg 12), 4,16 ouE/m³ (Orielseweg 21) en 3,86 ouE/m³ (Orielseweg 19), oftewel ook lager dan de norm van 8,00 ouE/m³.

Naast de in artikel 3, lid 1 van de Wgv genoemde geurnormen voor geurgevoelige objecten die geen onderdeel uitmaken van een andere veehouderij, oftewel burgerwoningen, zijn er in de Wgv vaste afstandscriteria vastgelegd voor woningen die onderdeel uitmaken van een andere veehouderij.

In artikel 3, lid 2 van de Wgv is bepaald dat de afstand tussen een veehouderij en een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij, of dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij, gelegen buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter bedraagt. De afstand dient gemeten te worden vanaf de buitenzijde van het geurgevoelig object tot het dichtstbijzijnde emissiepunt.

In onderhavig geval bedraagt de afstand van het dichtstbijzijnde emissiepunt van een vleeskuikenstal tot de dichtstbijgelegen geurgevoelige objecten Sint Annaweg 1 en Sint Annaweg 51 respectievelijk 245 meter en 190 meter.

Vergelijking van deze afstanden toont aan dat voor wat betreft de bouw van de nieuwe stal en de reeds bestaande stallen voldaan wordt aan de afstandsnormen van de Wet geurhinder en veehouderij.

De geurbelasting is lager dan het maximaal toegestane. Voorts wordt voldaan aan de vaste afstandsnormen. Onderhavige aanvraag voldoet aan de eisen zoals gesteld in de Wgv. De Wgv vormt derhalve geen weigeringsgrond.

Wet ammoniak en veehouderij

Op 8 mei 2002 is de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) in werking getreden. De Wav vormt een onderdeel van de nieuwe ammoniakregelgeving voor dierenverblijven van veehouders. Deze nieuwe regelgeving kent een emissiegerichte benadering voor heel Nederland met daarnaast aanvullend beleid ter bescherming van de kwetsbare gebieden. De emissiegerichte benadering heeft op 1 april 2008 gestalte gekregen door het van kracht worden van het Besluit huisvesting ammoniakemissie veehouderij. Vanaf 1 februari 2008 is er een wijziging van de Wav in werking getreden, deze staat vermeld in artikel 20 van de Interimwet stad-en-milieubenadering (Staatsblad 37 en 38 van 2008). Met dit artikel is artikel 3, derde lid van de Wav gewijzigd. Op 17 februari 2007 is een wetsvoorstel gepubliceerd in het Staatsblad voor wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij (Stb 2007, 103). Deze wijziging is op 1 mei 2007 in werking getreden. Hij omvat onder andere een inperking van de te beschermen natuurgebieden, de mogelijkheid voor interne saldering, mogelijkheden voor uitbreiding tot 200 stuks melkrundvee inclusief 140 stuks jongvee en voor IPPC-bedrijven hoeft er niet meer getoetst te worden aan het begrip 'belangrijke verontreiniging' maar is een artikel opgenomen voor gpbv-installaties dat een vergunning "wordt geweigerd als niet kan worden voldaan aan voorschriften die vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden moeten worden gesteld, maar die niet met toepassing van de in aanmerking komende beste beschikbare technieken kunnen worden gerealiseerd". Met de "beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing" wordt door VROM hier een nadere invulling aan gegeven.

In het Staatsblad nummer 156 is het Koninklijk Besluit gepubliceerd waarin wordt geregeld dat de wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij (Stb 2007, 103) met ingang van 1 mei 2007 in werking treedt.

Op 1 mei 2002 is in de Staatscourant (2002, nummer 82) de "Regeling ammoniak en veehouderij" (Rav) gepubliceerd en laatstelijk gewijzigd 14 mei 2007 (Staatscourant 2007, nummer 92). Deze regeling vervangt de uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij en is gebaseerd op de "Wet ammoniak en veehouderij" (Wav). Volgens artikel 1, tweede lid van de Wav wordt voor de berekening van de ammoniakemissie van een veehouderij het aantal dieren dat in de veehouderij aanwezig mag zijn vermenigvuldigd met de emissiefactoren. Deze factoren zijn opgenomen in bijlage 1 van de Rav.

Voor de meeste diercategorieën en huisvestingssystemen komen de emissiefactoren overeen met de factoren zoals die in bijlage 4 van de inmiddels vervallen Uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij waren opgenomen. Er zijn echter enkele wijzigingen:

- voor rundvee zijn jaarrond-emissiefactoren opgenomen;
- van enkele systemen zijn de emissiefactoren bijgesteld rekening gehouden met nieuwe gegevens en welzijnsnormen;
- bij een aantal diercategorieën zijn nieuwe emissiearme systemen toegevoegd.

Voorts moet de aanvraag en dan specifiek het toe te passen huisvestingssysteem voor het vee worden getoetst aan de zogenoemde best beschikbare technieken als bedoeld in artikel 8.11, lid 3 Wet milieubeheer.

Op onderhavig bedrijf wordt gebruik gemaakt van traditionele huisvestingssystemen en van emissiearme huisvestingssystemen. Voor het houden van vleeskuikens is in de Rav een maximale emissiewaarde vastgesteld. De toetsing aan het criterium "beste beschikbare techniek" volgt in de paragraaf "Beste beschikbare technieken".

De Wav heeft tot doel om kwetsbare natuur extra te beschermen (aanvullend op het generieke emissiebeleid) tegen de nadelige gevolgen van de emissie van ammoniak uit veehouderijen die in en nabij deze gebieden zijn gelegen.

Om op grond van de Wav als kwetsbaar gebied te worden aangemerkt, moet een gebied aan twee criteria voldoen (artikel 2, lid 1, aanhef en onder a):

- op 31 december 2001 op grond van de Interim-wet ammoniak en veehouderij als voor verzuring gevoelig gebied zijn aangemerkt, én
- gelegen zijn binnen de ecologische hoofdstructuur (EHS).

Welke gebieden als voor verzuring gevoelig moeten worden aangemerkt, is geregeld in de "Uitvoeringsregeling ammoniak en veehouderij" (artikelen 2 en 3 Uav). Voor dit onderwerp blijft de Uav dus ook in de toekomst van belang. Welke voor verzuring gevoelige gebieden binnen de EHS liggen, blijkt uit een besluit van Gedeputeerde Staten en de daarbij behorende kaarten. Door de provincie Gelderland zijn op 1 juli 2003 namelijk de natuurgebieden en de begrenzing van de ecologische hoofdstructuur vastgesteld, waarna deze op 1 augustus 2003 zijn bekendgemaakt.

Relevant voor de beoordeling van de ammoniakemissie is de afstand van de inrichting tot het dichtst bij gelogen voor verzuring gevoelig gebied.

Binnen een kwetsbaar gebied en een zone van 250 meter daaromheen:

- is oprichting van een veehouderij niet toegestaan (artikel 4 van de Wav);
- is uitbreiding van een veehouderij met dieren (van een of meer diercategorieën) slechts mogelijk binnen een gecorrigeerd emissieplafond (artikel 6 en artikel 7, lid 1 onder a van de Wav). – uitgezonderd het houden van paarden, schapen en op biologische wijze te houden dieren en dieren t.b.v. natuurbeheer).

Het gecorrigeerde emissieplafond van een veehouderij wordt bepaald door te berekenen wat de emissie van de veehouderij is als alle dierenverblijven zouden voldoen aan de stand der techniek. Welke maximale emissiewaarden daarbij moeten worden gehanteerd volgt uit het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij ('AMvB huisvesting').

Of een veehouderij binnen een kwetsbaar gebied of de daaromheen liggende zone ligt, wordt bepaald aan de hand van de ligging van de dierenverblijven: ligt één van de dierenverblijven geheel of deels binnen een kwetsbaar gebied of de zone, dan gelden bovengenoemde regels (artikel 4 en artikel 6).

Buiten de zones van 250 meter om de kwetsbare gebieden kan oprichting en uitbreiding van een veehouderij in beginsel niet worden geweigerd (uiteraard wel om andere redenen dan vanwege de ammoniakemissie uit de dierenverblijven).

Verder volgt (indirect) uit artikel 3, leden 2, 3 en 4, dat de milieuvergunning ook zal moeten worden geweigerd indien:

- de directe ammoniakschade te groot is;
- te bouwen dierenverblijven niet voldoen aan het BBT-beginsel van art. 8.11, lid 3 Wm of aan de emissie-eisen van de 'AMvB huisvesting' zoals hierboven beschreven; of
- de uitkomst van een milieueffectrapportage daartoe aanleiding geeft.

Deze weigeringsgronden, met uitzondering van het laatste, kunnen overigens ook optreden bij uitbreidingen van veehouderijen binnen kwetsbare gebieden en zones.

Een tot de inrichting behorend dierenverblijf is niet geheel of gedeeltelijk gelegen in een (zeer) kwetsbaar gebied. Voorts zijn alle dierenverblijven gelegen buiten de zone van 250 meter rond een zodanig gebied.

Geconcludeerd kan worden dat er geen sprake is van directe ammoniakschade (zie volgende paragraaf). De gevraagde vergunning kan daarom op basis van de ammoniakwetgeving worden verleend.

Toetsing directe ammoniakschade

In het kader van de toepassing van de Wet milieubeheer kan mogelijke directe schade aan bossen en andere vegetatie door de uitstoot van ammoniak van belang zijn. Deze schade blijkt in de praktijk vooral plaats te vinden bij coniferen en fruitbomen, maar ook andere gewassen zijn er echter gevoelig voor. Of er sprake is van onaanvaardbare ammoniakschade kan beoordeeld worden aan de hand van rapport "Stallucht en Planten" van het IMAG in Wageningen uit juli 1981. Uit dit rapport blijkt dat schade door uitstoot van ammoniak uit stallen zich kan voordoen bij intensieve kippen- en varkenshouderijen. Ter voorkoming van dergelijke schade blijkt dat een

afstand van minimaal 50 meter tussen stallen en meer gevoelige planten en bomen, zoals coniferen, en een afstand van minimaal 25 meter tot minder gevoelige planten en bomen kan worden aangehouden. Toetsing aan dit rapport is, volgens de uitspraak in casus E03.98.0118, nog steeds conform het meest recente, algemeen aanvaarde milieutechnische inzichten.

Er bevinden zich binnen bovengenoemde afstanden geen gevoelige vegetaties zoals bedoeld. Het bovenstaande in acht nemend kan in de aangevraagde situatie worden gewaarborgd dat er door de ammoniakemissie vanuit de dierverblijven geen directe ammoniakschade zal optreden.

Interne saldering

'Interne saldering' houdt in dat (een deel van de) bestaande stallen ten aanzien van de emissie van ammoniak geen BBT (of zonodig verdergaande technieken) behoeven te worden toegepast, mits de daardoor 'gemiste' emissiereductie binnen de veehouderij wordt gecompenseerd door de toepassing van technieken die meer reductie dan wettelijk vereist opleveren in andere (bestaande of nieuwe) stallen. De mogelijkheid van 'interne saldering' is thans expliciet geregeld. Op basis van de tweede volzin van het gewijzigde derde lid van artikel 3 van de Wet ammoniak en veehouderij wordt namelijk aan het vereiste van BBT of aan de eventuele strengere emissie-eisen voldaan, indien de totale omvang van de ammoniakemissie uit de dierenverblijven kleiner of gelijk is aan de som van de ammoniakemissie als de afzonderlijke huisvestingssystemen elk afzonderlijk (exact) zouden voldoen aan de emissie-eisen.

In onderhavige aanvraag wordt geen gebruik gemaakt van interne saldering. Een verdere toetsing is derhalve overbodig.

Beste beschikbare technieken

Op 1 december 2005 is de nieuwe Wet milieubeheer in werking getreden. Sindsdien is de ALARA-afweging uit artikel 8.11, lid 3 verdwenen en moeten de "voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast". Dit houdt in dat de toegepaste stalsystemen binnen een veehouderij moeten voldoen aan het criterium "beste beschikbare techniek".

Op 28 december 2005 is het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (Besluit huisvesting) gepubliceerd in het Staatsblad (2005, nr. 675). Hiermee staat de inhoud van het besluit vast. Op 1 april 2008 is bij Koninklijk Besluit het besluit in werking getreden inclusief de wijziging d.d. 13 december 2007 van het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (interne saldering) (Staatsblad 2008, nr. 6). Het besluit bevat voor een aantal diorcategorieën maximale emissiewaarden, waaraan de huisvesting van dieren (een stal) moet voldoen. De maximale emissiewaarden dienen in acht te worden genomen bij nieuwbouw en in geval van aanpassing van bestaande stalsystemen (felteeljk vervanging van het huisvestingssysteem). Voor, ten tijde van de inwerkingtreding van het Besluit, al vergunde stalsystemen gelden overgangstermijnen (zie bijlage 2 Besluit huisvesting).

De aangevraagde huisvestingssystemen worden dus beoordeeld aan de hand van toepassing van de BBT oftewel Beste Beschikbare Technieken van artikel 8.11, derde lid van de Wet milieubeheer. Hiervoor wordt uitgegaan van de in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (hierna 'AMvB huisvesting') voorgestelde emissie-eisen.

Voor de realisering van de nieuwbouw van de vleeskuikenstal (op tekening behorende bij de aanvraag aangegeven met stal J) moet een huisvestingssysteem worden toegepast met een emissiefactor die niet hoger is dan de maximale emissiewaarde welke vermeld wordt in de 'AMvB huisvesting'. Aangezien er ten opzichte van de vigerende milieuvergunning d.d. 22 mei 2007 voor het overige geen nieuwe stallen bijgebouwd worden hoeft de onderhavige aanvraag voor het overige niet getoetst te worden aan de maximale emissiewaarden uit de 'AMvB Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij'.

In de 'AMvB huisvesting' zijn overgangstermijnen gesteld, waarbinnen bestaande stallen aangepast moeten worden, zodat voldaan kan worden aan de maximale emissiewaarden.

In de aangevraagde situatie is sprake van de diercategorie (Rav-code) E 5 (vleeskuikens). Voor deze diercategorie is in de AMvB huisvesting in Bijlage 1 de volgende maximale emissiewaarde vastgesteld: 0,045 NH₃ per dierplaats per jaar voor vleeskuikens.

Het aangevraagde huisvestingssysteem in de nog te realiseren stal J voor het houden van 50.600 stuks vleeskuikens voldoet al aan deze maximale emissiewaarde.

Ook het aangevraagde huisvestingssysteem in de reeds gerealiseerde stal C voor het houden van 50.600 stuks vleeskuikens voldoet al aan deze maximale emissiewaarde.

Het aangevraagde huisvestingssysteem in de reeds gerealiseerde stal D en stal E voor het houden van in totaal 90.000 stuks vleeskuikens voldoet nog niet aan de bovengenoemde maximale emissiewaarde.

Zodoende wordt niet voldaan aan het gestelde in het Besluit huisvesting. De betreffende stallen zijn bij besluit, d.d. 22 mei 2007 reeds voor inwerkingtreding van het Besluit huisvesting vergunt en gerealiseerd. Derhalve geldt voor deze specifieke situatie een overgangstermijn. Dit houdt in dat voor deze specifieke stallen de maximale emissiewaarde niet eerder geldt dan direct na afloop van de overgangstermijn. Deze overgangstermijn kan worden bepaald aan de hand van artikel 4 van Besluit huisvesting en bijlage 2 daarbij.

De bestaande stal D en stal E zijn derhalve niet voorzien van een emissiearm huisvestingssysteem en zijn verder ongewijzigd gebleven ten opzichte van de vigerende vergunning. Zoals beschreven in de paragraaf "IPPC-richtlijn" behoeven beide stallen niet op 31 oktober 2007 te zijn uitgevoerd met een best beschikbare techniek, maar geldt er een overgangstermijn tot 1 januari 2010.

Er bestaat dan ook geen reden de gevraagde vergunning voor wat betreft de gevraagde huisvestingssystemen in het kader van het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij te weigeren.

LUCHT

Er vinden binnen de inrichting geen andere emissies plaats dan:

- verbrandingsgassen afkomstig van de ruimte- en warmwaterverwarming;
- verbrandingsgassen afkomstig van transportmiddelen;
- geuremissies afkomstig van de opslag van voedingsmiddelen voor dieren;
- ruimtelucht afkomstig uit de diverse bedrijfsgebouwen.

Met betrekking tot een 'schone' verbranding in stookinstallaties en veilige afvoer van verbrandingsgassen worden in voldoende mate regels gesteld via het Bouwbesluit. De 'schone' verbranding in verbrandingsmotoren van transportmiddelen wordt in voldoende mate geregeld via specifiek daarvoor bestemde regelingen (o.a. 'Besluit typekeuring motorrijtuigen luchtverontreiniging').

Door het gebruik van propaangestookte verwarmingsinstallaties (gasheaters) komt er een beperkte emissie naar de lucht vrij. Wij zien geen aanleiding om ten aanzien van deze emissie bijzondere voorschriften aan de vergunning te verbinden, behoudens regelmatig onderhoud van de installaties.

Voor het overige zijn ten aanzien van het aspect "lucht" geen bijzondere voorschriften aan de vergunning verbonden. Het geuraspect is al in de paragraaf "geur" aan bod gekomen.

WET LUCHTKWALITEIT

Algemeen

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit in werking getreden en opgenomen in titel 5.2 van de Wet milieubeheer. Met de inwerkingtreding van de wet is het Besluit luchtkwaliteit 2005 komen te vervallen. Tegelijk met de inwerkingtreding zijn de volgende besluiten en ministeriele regelingen in werking getreden:

- de AMvB niet in betekende mate;
- de ministeriele regeling niet in betekende mate;
- de ministeriele regeling beoordeling;
- de ministeriele regeling saldering.

Titel 5.2 van de Wet milieubeheer verwijst naar bijlage 2 bij de Wet milieubeheer waarin bepaalde milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht staan opgenomen. Deze milieukwaliteitseisen zijn grenswaarden voor

zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofdioxiden, zwevende deeltjes (PM₁₀), lood, koolmonoxide en benzeen. De meeste grenswaarden moeten al vanaf 1 januari 2005 in acht worden genomen, terwijl de grenswaarde voor stikstofdioxide geldt vanaf 1 januari 2010. De kwaliteitseisen bestaan uit een uurgemiddelde, een achturegemiddelde, een vierentwintigurgemiddelde, een winterhalfjaargemiddelde of een jaargemiddelde norm. De kwaliteitseisen zijn niet van toepassing binnen de grenzen van de inrichting.

Op grond van artikel 8.8, derde lid, aanhef en onder a Wet milieubeheer moeten wij de geldende grenswaarden op het gebied van de luchtkwaliteit in acht nemen. Bij vergunningverlening moeten wij er voor zorgdragen dat aan luchtkwaliteitsnormen wordt voldaan, ofwel onmiddellijk bij grenswaarden die al van kracht zijn, ofwel op een later tijdstip ingeval de grenswaarden op termijn van kracht worden.

Indien verlening van een milieuvergunning gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit moet aandacht worden besteed aan de gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor de in bijlage 2 van de Wet milieubeheer genoemde milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht. Hierbij geldt dat de grenswaarden gelden voor de buitenlucht in zijn algemeenheid en niet alleen ter plaatse van woningen of andere gevoelige bestemmingen (ABRS 16-08-2006, 200507752/1). Wij moeten immers beoordelen of vergunningverlening zal leiden tot toename van de luchtverontreiniging of van het aantal mensen dat daaraan wordt blootgesteld. Het uitgangspunt is dat de grenswaarden voor voornoemde stoffen in acht worden genomen. Onder bepaalde omstandigheden kunnen wij echter ook tot vergunningverlening overgaan indien strikt genomen (nog) niet aan inachtneming van de grenswaarden wordt voldaan.

Samengevat kunnen wij, gelet op het bovenstaande en op artikel 5.16, lid 1 onder a tot en met d van de Wet milieubeheer tot vergunningverlening overgaan indien:

- a. aannemelijk is gemaakt dat vergunningverlening niet leidt tot het overschrijden, of tot het op of na het tijdstip van Ingang waarschijnlijk overschrijden van de in bijlage 2 van de Wet milieubeheer opgenomen grenswaarde;
- b. aannemelijk is gemaakt dat (1) de concentratie in de buitenlucht van de desbetreffende stof als gevolg van vergunningverlening per saldo verbeterd of ten minste gelijk blijft, of (2) bij een beperkte toename van de concentratie van de desbetreffende stof, door een met de vergunningverlening samenhangende maatregel of een door die uitoefening of toepassing optredend effect, de luchtkwaliteit per saldo verbeterd (saldering);
- c. aannemelijk is gemaakt dat vergunningverlening niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie in de buitenlucht van een stof waarvoor een grenswaarde is opgenomen;
- d. de activiteit waarvoor vergunning wordt gevraagd is genoemd, beschreven ofwel past binnen of in elk geval niet in strijd is met een vastgesteld programma.

Indien als gevolg van vergunningverlening geen effect op de luchtkwaliteit in zijn algemeenheid te verwachten is, is het in acht nemen van de grenswaarden niet aan de orde.

Inrichting

De inrichting emitteert fijn stof vanuit de stallen en via het verkeer op het terrein van de inrichting en op de openbare weg. De verandering van de inrichting houdt in dat er een uitbreiding plaatsvindt van het aantal dieren.

Toetsing

Aangezien verlening van deze beschikking gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit moet onderzoek worden verricht naar de gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor de in de Wet luchtkwaliteit genoemde milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht.

In bijlage 2 van de Wet milieubeheer zijn grenswaarden opgenomen voor een zevental stoffen. Voor de onderhavige inrichting vormt voornamelijk fijn stof (PM₁₀) het toetsingskader. Voor fijn stof gelden twee normen. De jaargemiddelde concentratie mag niet hoger zijn dan 40 µg/m³ en het aantal dagen dat het etmaalgemiddelde van 50 µg/m³ wordt overschreden, mag niet groter zijn dan 35.

Op 27 april 2009 is een fijn stofberekening van de aangevraagde situatie bijgevoegd. Hieruit blijkt dat weliswaar de grenswaarden voor fijn stof overschreden worden, maar dat er geen toename van emissies van de in de Wet

luchtkwaliteit genoemde stoffen te verwachten is. De Wet luchtkwaliteit verzet zich dan ook niet tegen het verlenen van de aangevraagde vergunning.

MER-BESLUIT

In het Besluit milieueffectrapportage 1994 onderdeel D of onderdeel C, nummer 14 is bepaald wanneer een activiteit respectievelijk m.e.r.-beoordelingsplichtig, dan wel direct MER-plichtig is.

De MER-plicht geldt voor het *oprichten* van een inrichting bestemd voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens met de volgende minimale capaciteit:

- 85.000 plaatsen voor mesthoenders;
- 60.000 plaatsen voor hennen;
- 3.000 plaatsen voor mestvarkens;
- 900 plaatsen voor zeugen.

De m.e.r.-beoordelingsplicht geldt voor het *oprichten of uitbreiden* van een inrichting bestemd voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens met de volgende minimale capaciteit:

- 60.000 plaatsen of meer voor mesthoenders;
- 45.000 plaatsen of meer voor hennen;
- 2.200 plaatsen of meer voor mestvarkens;
- 350 plaatsen of meer voor zeugen.

De aanvraag is getoetst aan de "Handleiding voor de m.e.r.-beoordelingsplicht". In de aanvraag wordt om een uitbreiding van onder andere 50.600 stuks dierplaatsen voor vleeskuikens (mesthoenders) verzocht ten opzichte van de vergunde situatie. Bovengenoemde drempelwaarden worden niet overschreden, zodat geen m.e.r.-beoordelingsplicht nodig is.

IPPC-RICHTLIJN

Grotere varkens- en kippenbedrijven hebben te maken met Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, PbEG L 257/26, de IPPC-richtlijn. De IPPC-richtlijn beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van de verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen en zo een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken (artikel 1). Europese richtlijnen, en dus ook de IPPC-richtlijn, moeten door lidstaten in nationale wetgeving geïmplementeerd worden. Daarbij is het in beginsel aan de lidstaat op welke wijze zij dit doen, als het in de richtlijn voorgeschreven resultaat maar bereikt wordt.

De IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in Nederlandse wetgeving. Voor veehouderijen is dat de Wet milieubeheer, de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) en het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij. In de Wav is dit te vinden in artikel 3, lid 3.

De IPPC-richtlijn heeft betrekking op installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan:

- a) 40.000 plaatsen voor pluimvee;
- b) 2.000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg);
- c) 750 plaatsen voor zeugen.

De aanvraag om milieuvergunning heeft betrekking op een inrichting met in totaal 191.200 stuks vleeskuikens (pluimvee). De inrichting valt daarom onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn.

Dit betekent dat antwoord moet worden gegeven of er sprake is van een zogenaamde 'belangrijke verontreiniging' welke negatieve en/of significante gevolgen voor de omgeving kan hebben. Er dient hierbij rekening te worden gehouden met de bestaande toestand van het milieu, alsmede met de met betrekking tot de inrichting en het gebied waar de inrichting zal zijn of is gelegen en met redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu.

De IPPC-richtlijn volgt twee sporen om de belangrijke verontreiniging tegen te gaan. Binnen de inrichting dient de 'installatie' te voldoen aan de "best beschikbare techniek" (BBT). Daarnaast dient ook naar de geografische ligging van de 'installatie' en de plaatselijke milieuomstandigheden te worden gekeken (art 9, lid 3 en 4 IPPC).

Best beschikbare techniek

In bijlage IV van de IPPC-richtlijn zijn 12 overwegingen opgenomen waarmee rekening moet worden gehouden voor het bepalen van de BBT. Als laatste punt wordt hierbij verwezen naar het opgestelde referentiedocument (BREF); Reference Document on Best Available Techniques for Intensive Rearing of Poultry and Pigs, waarin drie jaarlijks de BBT wordt beschreven. Voor de landbouwsector vertaalt zich dit weer in aspecten, die hieronder worden toelicht:

Goede landbouwpraktijken in de intensieve varkens- en pluimveehouderij

Dit aspect vertaalt zich in de zin van een verplichte boekhouding, waarin onder meer water- en energieverbruik, hoeveelheid veevoer en de hoeveelheid afval en meststoffen worden bijgehouden, maar ook logboeken en noodplannen. Dit is, voor zover het in de milieuwetgeving van toepassing is, als zodanig in de voorschriften opgenomen.

Voerstrategieën voor pluimvee en varkens

De uitstoot van mineralen uit mest, waar dit aspect betrekking op heeft, is geïmplementeerd in het mestbeleid en heeft in de milieuvergunning geen verdere toets.

Huysvestingssystemen

In de BREF zijn voor wat betreft de diercategorieën waarvoor voldoende bewezen technieken zijn ontwikkeld huisvestingssystemen beschreven welke voldoen aan het criterium BBT. De passende maatregelen tegen verontreiniging zijn voor de inrichtinghouder hierbij niet alleen op het gebruik van de stallen van toepassing, maar ook op de kosten, bouwwijze, ontwerp, onderhoud en ontmanteling ervan. Hierbij spelen de emissies van ammoniak, geur, stof en geluid een rol, maar ook het energieverbruik en het afvalwater zijn afwegingscriteria.

In onderhavige situatie wordt bij de vleeskuikens in stal C en stal J het emissiearme huisvestingsysteem 'grondhuisvesting met vloerverwarming en vloerkoeling' (BWL 2001.11) toegepast. Dit huisvestingssysteem kan beschouwd worden als BBT.

Voor vleeskuikens worden voorts in de BREF de volgende systemen als zijnde BBT beschouwd:

- een natuurlijk geventileerde stal met een volledige strooiselvloer en voorzien van niet-lekkende drinksystemen;
- een goed geïsoleerde, mechanisch geventileerde stal met een volledige strooiselvloer en voorzien van niet-lekkende drinksystemen (VEA-systeem).

Volgens de aanvraag om milieuvergunning zijn de vleeskuikenstallen D en E in 1997 gerealiseerd. De stallen zijn goed geïsoleerd, voorzien van mechanische ventilatie en van een volledige strooiselvloer met niet-lekkende drinksystemen oftewel hier is sprake van een zogenaamd VEA-systeem. Dit huisvestingssysteem kan, gezien de in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij gestelde overgangstermijnen, tot 1 januari 2010 beschouwd worden als BBT.

Water in de varkens- en pluimveehouderij

In de BREF worden een aantal waterbesparende maatregelen beschreven. Het gaat hierbij om gebruik van hogedrukreinigers welke zuiniger zijn bij het schoonspuiten van stallen en het ijken, controleren en onderhouden van drinkwaterinstallatie en het bijhouden van het verbruik. Dit is ook opgenomen in de voorschriften.

Voor het ultrijden van afvalwater geldt het Lozingenbesluit bodembescherming en voor het lozen van afvalwater met meststoffen geldt het Besluit gebruik dierlijke meststoffen 1996.

Energie in de varkens- en pluimveehouderij

In de BREF worden enkele aspecten als isolatiewaarden in stallen, ventilatiewijzen en verlichting beschreven. Voor het energieverbruik en de besparende maatregelen wordt verder verwezen naar de toetsing aan de circulaire energie in de milieuvergunning en toetsing aan de informatiebladen van Infomil zoals eerder in de considerans is opgenomen.

Opslag van varkens- en pluimveemest op bedrijfsniveau

Voor de opslag van mest wordt onderscheid gemaakt in vaste en vloeibare mest. Voor de vloeibare mest geldt dat deze in een afgedekte opslag moet worden bewaard (bijv. mestbassin of mestkelder). Voor de vaste

mestopslagen geldt dat deze op een dichte vloer moet worden opgeslagen met afdekking danwel percolatieopvang. Waar van toepassing zijn deze regels ook conform opgenomen in de voorschriften. Voor wat betreft de duur van de mestopslag geldt mestwetgeving die op gespannen voet staat met de milieuwetgeving met betrekking tot lange opslag van mest als nageschakelde techniek.

Behandeling van varkens- en pluimveemest op bedrijfsniveau

Het mestbe-/verwerken is geen verplichting vanuit de BREF, maar wanneer deze op bedrijfsniveau worden toegepast kunnen hieraan eisen worden gesteld. Afhankelijk van de lokale omstandigheden en regelgeving kan mestvergisting of scheiding al dan niet met aërobe (nitrificatie) behandeling als BBT worden beschouwd bij varkens. Voor pluimvee zijn dit de nageschakelde mestdroogtechnieken.

Het uitrijden van varkens- en pluimveemest

Zoals bij de voarstrategieën is aangegeven, heeft dit aspect betrekking op het mestbeleid en behoeft in de milieuvergunning geen verdere toets. Het uitrijden van mest is een aspect dat buiten de inrichting plaatsvindt.

Plaatselijke omstandigheden

Bij het bepalen van de plaatselijke milieuomstandigheden in relatie tot de ammoniak-, geur-, stof- en geluidemissie dient bekeken te worden of als gevolg van de oprichting, uitbreiden of wijzigen van de installatie er sprake is van een 'belangrijke verontreiniging' welke negatieve en/of significante gevolgen voor de omgeving kan hebben.

Ammoniakdepositie

De ammoniakdepositie als gevolg van het voornemen is in het begeleidend schrijven behorende bij de definitieve aanvraag ingediend op 28 augustus 2008 berekend.

De ammoniakemissie van de inrichting op basis van de vigerende vergunning is 9.477 kg ammoniak per jaar. Gelet op de omrekeningsfactoren genoemd in bijlage 5, behorende bij de vervallen Uitvoeringsregeling Interimwet ammoniak en veehouderij, betekent een emissie van 9.477 kg NH₃ per jaar een ammoniakdepositie op het dichtstbijgelegen kwetsbare gebied (omrekeningsfactor 0,00056 voor het natuurgebied op 4.900 meter) van 5,31 mol potentieel zuur per hectare per jaar.

Het veebestand waarvoor thans vergunning wordt gevraagd, veroorzaakt gelet op de emissiefactoren, genoemd in de Regeling ammoniak en veehouderij, een emissie van 11.754 kg ammoniak per jaar.

De afstand van het dichtst bij het kwetsbare gebied gelegen emissiepunt van de veehouderij tot het dichtstbijzijnde punt van dat gebied is in de nieuwe situatie eveneens 4.900 meter.

Gelet op deze afstand en de hierbij behorende omrekeningsfactor 0,00056 voor "natuurgebied" neemt de depositie op dit gebied toe van 5,3 naar 6,6 mol potentieel zuur per hectare per jaar. Er is dus sprake van een netto toename van de ammoniakdepositie van 1,3 mol. Deze netto toename wordt veroorzaakt doordat in de nieuw te bouwen stal meer vleeskuikens gehuisvest worden dan in de vigerende milieuvergunning was voorzien. De algemene kritische depositiewaarde op het dichtstbijzijnde kwetsbare gebied is gesteld op 1.300 mol potentieel zuur per ha/jaar. De depositie vanuit de inrichting is slechts marginaal en geconcludeerd mag worden dat er geen verslechtering van de kwaliteit van de habitatten optreedt.

Geuremissie

Uit de milieuvergunningaanvraag blijkt dat de aanvraag zich richt op een inrichting waarbij een deel van de aangevraagde dieren op een emissiearm stalsysteem wordt gehuisvest. Uit onafhankelijk onderzoek is aan de hand van metingen en berekeningen bepaald dat voor deze emissiearme stalsystemen een lagere geurbelasting geldt dan voor een traditioneel huisvestingssysteem. Door het huisvesten van een deel van de dieren op een emissiearm stalsysteem is de geurhinder lager dan bij een vergelijkbare inrichting, waarbij alle dieren op een traditionele wijze worden gehuisvest.

Het aangevraagde aantal dieren in combinatie met de aangevraagde huisvestingssystemen zijn om te rekenen naar Europese odour units. De grootte van het bedrijf kan worden berekend met standaard omrekeningsfactoren en is daardoor weinig complex. Voor een verdere beoordeling van de directe geurhinder wordt verwezen naar de overwegingen met betrekking tot de geurbelasting in deze overwegingen.

Stof- en geluidemissie

Voor wat betreft de aspecten stof en geluid kan weliswaar sprake zijn van enige toename van negatieve effecten, maar gelet op de overwegingen in de considerans en de in voorschriften opgenomen eisen, zullen deze effecten gelet op hun aard en omvang niet als significant beschouwd hoeven worden.

Conclusie

In de hoofdstukken geurhinder, ammoniakemissie en huisvestingssysteem, afvalwater, bodem en lucht wordt overwogen dat de best beschikbare technieken worden toegepast en emissies naar bodem, water en lucht zo veel mogelijk worden beperkt.

De aangevraagde situatie geeft derhalve geen reden om in het kader van de IPPC de vergunning te weigeren. Voor wat betreft het beperken van emissies naar de bodem, water en lucht zijn voldoende voorschriften in de beschikking opgenomen.

Uit aanvraag blijkt voorts dat het voorgestelde voldoet aan de eisen zoals in de IPPC-richtlijn gesteld. Met de verstrekte gegevens en de beoogde passende maatregelen die de inrichtinghouder voorstelt tegen de verontreiniging kan worden overwogen dat de negatieve effecten op mens of milieu niet als significant zijn aan te merken.

Aspecten waarmee rekening is gehouden

Milieubeleidsplan

Op 29 mei 2008 is het Milieubeleidsplan 2008-2011 voor de gemeente Maasdriel vastgesteld. In deze vergunning wordt niet afgeweken van wat in het Milieubeleidsplan is verwoord.

Overige overwegingen

Bij de beslissing op de aanvraag is ten behoeve van de bescherming van het milieu – voor zover dit redelijkerwijs mogelijk was – betrokken de bestaande toestand van, de gevolgen voor en de ontwikkelingen met het oog op het milieu.

Bij de beslissing op de aanvraag is rekening gehouden met, c.q. in acht is genomen, besluiten, richtwaarden en richtlijnen voor zover deze op de aanvraag en de daarin aangegeven activiteiten betrekking hebben.

Aan deze vergunning kunnen geen rechten worden ontleend in het kader van een toetsing op het bestemmingsplan.

Conclusie

Verlening vergunning

Gelet op bovenstaande overwegingen met betrekking tot de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, kan de aangevraagde vergunning in zijn geheel worden verleend. De mogelijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen worden voorkomen dan wel tot een acceptabel niveau worden beperkt door de aan deze vergunning verbonden voorschriften en/of beperkingen.

7 **Beslissing**
Burgemeester en wethouders van Maasdriel;

gelet op de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht;

gelet op bovenstaande overwegingen;

besluiten

1. De ingediende bedenkingen voor wat betreft de beoordeling van het bedrijfsgebouw aan de Drielseweg 23 te Hedel als geurgevoelig object gegrond te verklaren en de overige bedenkingen ongegrond te verklaren.
2. De voorschriften 3.1.4, 14.1.1 en 14.1.3 zoals opgenomen in de ontwerpbeschikking in de beschikking te laten vervallen.
3. Hoofdstuk 14 zoals opgenomen in de ontwerpbeschikking niet meer op te nemen in beschikking conform de op 27 april 2009 ingediende aanvullende gegevens.
4. aan Maatschap B.S. en D.P.C. Bronk, voornoemd, de gevraagde vergunning, inclusief de op 27 april 2009 ingediende aanvullende gegevens, te verlenen onder de bepaling dat de bij de aanvraag ingediende en als zodanig gewaarmerkte stukken deel uitmaken van de vergunning en voorts onder de als zodanig gewaarmerkte voorschriften en/of beperkingen.

de secretaris,

mr. ing. A.P.J.M. de Jong

5.1.2e

de burgemeester,

A.H. Boerman-Doorn

5.1.2e

8 **Een exemplaar van deze beschikking is toegezonden aan:**

☒ aanvrager

☒ Van Westreenen BV, t.a.v. 5.1.2e Anthonie Fokkerstraat 1a, 3772 MP BARNEVELD

☒ De Groot International B.V., Drielseweg 23, 5321NC HEDEL

☒ Geelkerken & Linskens Advocaten, t.a.v. 5.1.2e Postbus 2020, 2301 CA LEIDEN

9

Beroep

Gedurende 6 weken vanaf de dag na de dag van terinzagelegging van deze beschikking kan daartegen schriftelijk beroep worden aangetekend bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage, waarbij zonodig de Voorzitter van de afdeling om een voorlopige voorziening verzocht kan worden.

De vergunning wordt na afloop van de beroepstermijn van kracht, tenzij voor dit tijdstip beroep is ingesteld en tevens om een voorlopige voorziening is verzocht.

Indien de aanvraag betrekking heeft op vergunningplichtige activiteiten in de zin van de Woningwet, wordt in afwijking van artikel 20.3, eerste lid, Wet milieubeheer, ingevolge artikel 20.8 Wm dit besluit niet eerder van kracht op de desbetreffende gedeelten dan nadat de bouwvergunning is verleend.

Algemene bepalingen:

- de vergunning geldt zowel voor de verzoeker als voor zijn rechtsverkrijgenden, tenzij in de vergunning anders is bepaald;
- wanneer ingeval van uitbreiding of wijziging van de inrichting een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning is verleend, komen alle voorgaande vergunningen betreffende de inrichting te vervallen, zodra de nieuwe vergunning onherroepelijk is geworden. De revisievergunning treedt al wel in werking zodra ze rechtskracht heeft gekregen (d.w.z. na het verstrijken van de beroepstermijn of in het geval van een verzoek om voorlopige voorziening na een afwijzende beslissing van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State);
- de inrichting dient op straffe van verval van de verleende vergunning binnen 3 jaar na het onherroepelijk worden daarvan te zijn voltooid en in werking gebracht, tenzij in de beschikking een langere termijn is gesteld.

nadere inlichtingen bij: M. Groenenboom-Steffens

telefoonnr.: 0418-638845